

“ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ”

ലൂക്കോസ് 11:1-13, ഒരടുത്ത നോട്ടം

പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതു എങ്ങനെ - എങ്ങനെയാണ് ഉപദേശിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, ദൃശ്യസഹായങ്ങൾ എങ്ങനെ തയ്യാറാക്കുന്നു, എഴുതുന്നത് എങ്ങനെ, പാഠ്യപദ്ധതികൾ ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം എങ്ങനെയാണ് രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നുപോലും എന്നോട് ആളുകൾ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ “ഡേവിഡേ, എന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ” എന്ന് ആരും എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല. എങ്ങനെയായാലും, ആ ആവശ്യം, ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ക്രിസ്തുവിനോട് ചോദിച്ചു: “അവൻ ഒരു സ്ഥലത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, തീർന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ¹ അവനോട്, ‘കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളേയും പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ.’” (ലൂക്കോസ് 11:1).

അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് കുറെ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. “അവരുടെ പള്ളിയിൽനിന്നു മനപ്പാഠമാക്കിയ പ്രാർത്ഥന അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.”² പരീശന്മാരുടെ ഒഴുക്കുള്ളതും ഉച്ചത്തിലുള്ളതുമായ പ്രാർത്ഥനയും, “ദൈവാലയത്തിലെ പുരോഹിതന്മാരുടെ [ചൊല്ലു] റബ്ബിമാരുടെ ഔപചാരിക പ്രാർത്ഥനയും അവർക്ക് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു.”³ എന്നാൽ യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിനും അല്പം വ്യത്യസ്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. പലപ്പോഴും അവൻ “നിർജ്ജനസ്ഥലത്തു വാങ്ങിപ്പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു” അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട് (ലൂക്കോസ് 5:16). അവൻ “തനിച്ച് മലമേൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്” അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 14:23). “രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനക്കായി” അവൻ സമയം ചെലവിട്ടിട്ടുണ്ട് (ലൂക്കോസ് 6:12). ചില പ്രഭാതങ്ങളിൽ, അവർ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴേക്കും യേശു പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. നോക്കുമ്പോൾ അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നത് കാണാം (മർക്കോസ് 1:35-37). കൂടാതെ, കർത്താവിന് പ്രാർത്ഥന എന്താണെന്നും അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ പിതാവുമായി ആശയവിനിമയം നടത്തി കുമ്പിട്ടതിനുശേഷം അവൻ നവോന്മേഷത്തോടും ഉണർവ്വോടും കൂടെ ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതു അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവനുണ്ടായിരുന്നത് അവർക്ക് വേണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് “ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ” എന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

നമ്മുടെ വേദഭാഗത്തിൽ 2 മുതൽ 13 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ പ്രതികരണം കാണാം. അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് പ്രാർത്ഥനയെ

കുറിച്ച് എല്ലാം പറഞ്ഞില്ല, പക്ഷെ ഏതൊരാൾക്കും തന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സഹായകരമായ അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങൾ അവൻ അവരുമായി പങ്കിട്ടു.

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാകുവിൻ (വാ.2-4)

പൊതുവിൽ “കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന” എന്നു വിളിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന അവൻ ആദ്യം ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി:

നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലേണ്ടുന്നത്: “സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ, നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗത്തിലേപോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ. ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ദിവ്യമായി തരേണമേ. ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ. ഞങ്ങൾക്ക് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവരോടും ഞങ്ങളും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെ ദുഷ്ടകൾനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ” (വാ.2-4).

ഇതിനെ “മാതൃകാ പ്രാർത്ഥന” എന്നോ “ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന” എന്നോ വിളിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം. നന്നായി അറിയപ്പെടുന്നതും ദീർഘമായതുമായ ഒന്നാണ് മലമ്പ്രസംഗത്തിലുള്ളത് (മത്തായി 6:9-15).⁴ ദൈവത്തോട് സമീപിച്ചാൽ ഈ ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നു വളരെകാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ കഴിയും.⁵

നമ്മുടെ പിതാവായിട്ടാണ് നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തുന്നത്: “പിതാവേ”, എന്നു സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥന ആരംഭിക്കുന്നത്.

അവൻ ഒരു ദൈവിക വ്യക്തിയായിട്ടാണ് നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തുന്നത്. “നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ.” “വിശുദ്ധീകരിക്ക” എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “വിശുദ്ധമായി പെരുമാറുക” എന്നാണ്. “നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വ്യഥാ എടുക്കരുത്” എന്നതാണ് പത്തു കല്പനകളിലെ മൂന്നാമത്തേത് (പുറപ്പാട് 20:7). പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം ആദ്യം വിചാരിക്കേണ്ടത് ദൈവത്തെ ആദരിച്ച് മഹത്വപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്.

സർവ്വാധികാരി എന്ന നിലയിലാണ് നാം ദൈവത്തോട് അടുക്കുന്നത്. “നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ.” ഹൃദയങ്ങളിലും ജീവിതങ്ങളിലും സർവ്വശക്തൻ വാഴുന്നതാണ് ദൈവരാജ്യം. പെന്തകൊസ്തനാളിനു മുമ്പ് ശിഷ്യന്മാർ “നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല, കാരണം രാജ്യം/സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു⁷ - എന്നാൽ എല്ലായിടത്തുമുള്ള ആളുകൾ ദൈവത്തെ രാജാവായി അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ കിരീടധാരണത്തിനായി സമർപ്പിച്ച് നമുക്ക് ഇപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ദായകൻ എന്ന നിലയിലാണ് നാം ദൈവത്തോട് അടുക്കുന്നത്: “ദിവ്യമായി ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഞങ്ങൾക്ക് തരേണമേ.” ആഹാരം കഴിക്കണമെങ്കിൽ നാം ജോലി ചെയ്യണം (2 തെസലോനിക്യർ 3:10), എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൽനിന്നാണെന്ന് നാം അപ്പോഴും തിരിച്ചറിയണം (യോഹന്നാൻ 1:17).

ന്യായാധിപൻ എന്ന നിലയിൽ നാം ദൈവത്തോട് അടുക്കുന്നു, നമ്മുടെ

അന്തിമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവൻ: “ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോട്⁸ ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ.” മറ്റൊന്നിനേക്കാളും “രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ്” ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സന്തോഷവും ഉപയോഗവും കെടുത്തി കളയുന്നത്: “ഏറ്റുപറയാത്തതും ക്ഷമിക്കാത്തതും ആയ പാപം, മറ്റൊരാളോട് ക്ഷമിക്കാതെ, കയ്പായി പെരുമാറുന്നതും.”⁹ മാതൃകാ പ്രാർത്ഥന ഇതു രണ്ടും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.

ഒരു സംരക്ഷകൻ എന്ന നിലയിലാണ് നാം ദൈവത്തോട് അടുക്കുന്നത്. “ദൈവം ആരെയും പരീക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്” (യാക്കോബ് 1:13), “ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്തരുതേ.” “ഞങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന ഏതൊരു പരീക്ഷയിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ” എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം (യാക്കോബ് 1:14, 15; 1 കൊരിന്ത്യർ 10:13). എഫ്. വി. മെക്ഫാറ്ററിജ് ഈ സാദൃശ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു “പാമ്പുകടിക്കുള്ള ചികിത്സയാണ് പാപമോചനം; പ്രാർത്ഥനയുടെ (ഈ ഭാഗം) പാമ്പുകടിയേൽക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള സ്ഥലത്തു നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്നതാണ്.”¹⁰

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശവും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് മാതൃകാ പ്രാർത്ഥന: ഇപ്പോഴത്തെ ആവശ്യവും അതിൽ പെടുന്നുണ്ട്. “ദിനന്ദ്രതിയുള്ള ആഹാരം ഞങ്ങൾക്ക് തരേണമേ.” അതിൽ കഴിഞ്ഞ പാപക്ഷമാപനം ഉൾപ്പെടുന്നു: “ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ.” അതിൽ ഭാവി പരീക്ഷണങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു: “ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്തരുതേ.”¹¹

മാതൃകാ പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ച് ഇനിയും കൂടുതൽ പറയുവാൻ കഴിയും, എന്നാൽ അതു പഠിക്കുന്നതിലൂടെ നമുക്ക് ഈ തീർപ്പിൽ എത്തുവാൻ കഴിയും: നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും പ്രാർത്ഥന ആവശ്യമാണ്. ആൽഫ്രഡ്, ലോഡ് ടെന്നിസൻ എഴുതി, “ലോകത്തിനു സ്വപ്നം കാണുവാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാളധികം പ്രാർത്ഥനയാൽ നേടുവാൻ കഴിയും.”¹² ഹ്യൂഡയത്തിന്റെ വാസ്തവ ഭവനം കണ്ടെത്തൽ എന്ന ചെറിയ തലക്കെട്ടാണ് റിച്ചാർഡ് ഫോസ്റ്റർ പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പുസ്തകത്തിനു നൽകിയത്.¹³ ദൈവം യിരെമ്യാവിനോട് പറഞ്ഞു, “എന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്ക, ഞാൻ നിനക്ക് ഉത്തരമരുളും” (യിരെമ്യാവ് 33:3). “നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും.” (മത്തായി 21:22).

പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ച് ക്രിസ്തു നൽകുന്ന പാഠത്തെ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ ചുരുക്കാം: “പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാകുവീൻ.” ആദ്യം, അത്, ഒരു അസാധാരണ ഉപദേശമായി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം. മിക്ക പ്രാഗത്ഭ്യത്തിനും പരിശീലനത്തിനു മുമ്പ് ശ്രദ്ധേയമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. എങ്ങനെ യാചാലും, പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്, ആദ്യം പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ് വേണ്ടത്.¹⁴ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുക. ഓരോ ആവശ്യവുമായി ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് പോകുക.

നമുക്ക് കഷ്ടവും ശോധനകളുമുണ്ടോ?
 എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പം എവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടോ?
 നാം ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ട,
 പോയി കർത്താവിനോടറിയിക്ക.¹⁵

തുടരുന്നവരായിരിപ്പിൻ (വാ.5-8)

പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്, യേശു അല്പം ഹാസ്യരസമുള്ള ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു:

പിന്നെ അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത്, നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ട് എന്നിരിക്കട്ടെ; അവൻ അർദ്ധ രാത്രിക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്, “സ്നേഹിതാ, എനിക്ക് മൂന്നപ്പം വായ്പ തരേണം, എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ വഴിയാത്രയിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അവന്നു വിളമ്പിക്കൊടുപ്പാൻ ഏതും എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല” എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞാൽ, “എന്നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുത്, കതക് അടച്ചിരിക്കുന്നു, പൈതങ്ങളും എന്നോടുകൂടെ കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു തരുവാൻ എനിക്ക് കഴിയുകയില്ല”; എന്ന് അകത്തുനിന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞാലും, അവൻ സ്നേഹിതനാകുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ് കൊടുക്കയില്ലെങ്കിലും, അവൻ ലജ്ജ കൂടാതെ മുട്ടിക്കുനിമിത്തം എഴുന്നേറ്റു അവന്നു വേണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു (വാ.5-8).

അക്കാലത്ത് അതിഥിസൽക്കാരം, ഒരു സാമൂഹ്യ കൃത്യനിഷ്ഠ ആയിരുന്നില്ല, അത് ഒരു പ്രായോഗിക ആവശ്യവും ധാർമ്മിക കടമയും ആയിരുന്നു. സ്ത്രങ്ങൾ വിരളവും ഉള്ളവ തന്നെ വളരെ ദൂരത്തിലുമായിരുന്നു.¹⁶ ഒരു സ്നേഹിതനോ - അപരിചിതനോ താമസിക്കുവാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ വന്നാൽ - അയാളുടെ ആഹാരവും താമസവും ആതിഥേയൻ (കരുണയോടെ) നോക്കണം. ആ ഉപമയിൽ ഒരു സ്നേഹിതനാണ് അർത്ഥരാത്രിയിൽ വരുന്നത്. അയാൾ വൈകുവാൻ ഉള്ള കാരണം നമുക്ക് അറിയില്ല. ഒരുപക്ഷെ അയാൾ സമയം കണക്കു കൂട്ടിയത് തെറ്റിപ്പോയിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ വഴിയിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പം നേരിട്ടിരിക്കാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ പകലിലെ ചൂട് ഒഴിവാക്കുവാൻ രാത്രി യാത്ര തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കാം.¹⁷ കാരണം എന്തായാലും, അയാൾ എത്തിയത് അർത്ഥരാത്രിയിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടായിരുന്നു. താമസസൗകര്യം ലഭ്യമായിരുന്നു എന്നാൽ ഭക്ഷണം ഇല്ലായിരുന്നു; ആഹാരം സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം ശൂന്യമായിരുന്നു.¹⁸

അതു തികച്ചും ലജ്ജിക്കത്തക്ക സാഹചര്യമായിരുന്നു. രാത്രി മുഴുവൻ ഭക്ഷണം വിലക്കുന്ന ഹോട്ടലുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു.¹⁹ ആതിഥേയൻ എന്തു ചെയ്യും? അയാൾ വിചാരിച്ചു, “എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ അടുത്തുണ്ടല്ലോ, അയാളുടെ ഭക്ഷണം അല്പം വായ്പ ചോദിക്കാം.” അയാൾ നേരെ സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. വാതിൽ മുറുക്കി അടച്ചിരിക്കുന്നു, ജനലുകളും അടച്ചുകൊളുത്തിയിരിക്കുന്നു.²⁰ അതൊന്നും ആ മനുഷ്യനെ വ്യതിചലിപ്പിച്ചില്ല; അവൻ വാതിലിൽ ചെന്നു മുട്ടി.²¹

ഒരുപക്ഷെ ഉറക്കച്ചടവോടെയുള്ള ശബ്ദമാകാം അകത്തു നിന്നു കേട്ടത്: “ആരാണു അത്? എന്തു വേണം?”

പുറത്തുനിന്ന ആൾ പറഞ്ഞു, “സ്നേഹിതാ, എനിക്ക് മൂന്നപ്പം വായ്പ തരേണം; എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ വഴിയാത്രയിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവന്നു വിളമ്പുവാൻ എന്റെ പക്കൽ ഏതുമില്ല” (വാ.5. 6). അവൻ മൂന്നപ്പമാണ് വായ്പ ചോദിച്ചത്, ഒരുപക്ഷെ ഒന്നു തനിക്കും, ഒന്ന് അതിഥിക്കും, “മറ്റൊന്നു ഔദാര്യത്തിന്റെ തെളിവായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനാകാം.”²²

അസഹ്യമായ മറുപടി ഉള്ളിൽനിന്നു വന്നു: “എന്നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുത്, കതകടച്ചിരിക്കുന്നു; പൈതങ്ങളും എന്നോടുകൂടെ കിടക്കുന്നു, എഴുന്നേറ്റു തരുവാൻ എനിക്ക് കഴികയില്ല” (വാ.7). പല വീടുകളിലും ഒറ്റമുറിയായാണുണ്ടായിരുന്നത്. രാത്രിയിൽ, തറയിൽ പായ് വിരിച്ചാണ് കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നത്. ദമ്പതികൾക്ക് ഒന്നിൽകൂടുതൽ കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ തറ ആളുകളെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും.²³ രാത്രിയിൽ അതിനിടയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതിനെ ഊഹിക്കുക (ലൈറ്റിടുവാൻ സ്വീച്ചുമില്ല²⁴), മൂന്നു അപ്പമെടുക്കുവാൻ ആളുകളെ ചവുട്ടി മെതിച്ചുകൊണ്ടുവേണം പോകുവാൻ! ഫലത്തിൽ ആ മനുഷ്യൻ “പോക” എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ കാരണം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുമല്ലോ!

എങ്ങനെയായാലും, ചോദിക്കുന്ന ആൾ “ഇല്ല” എന്ന ഉത്തരം സ്വീകരിച്ചില്ല. യേശു പറഞ്ഞു, “അവൻ സ്നേഹിതനാകകൊണ്ട്, എഴുന്നേറ്റ് അവനു കൊടുക്കയില്ലെങ്കിലും, ലജ്ജകൂടാതെ *മുട്ടിക്ക* നിമിത്തം എഴുന്നേറ്റ് അവനു വേണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു” (വാ.8; എഫ്.സി. മൈൻ). നടന്ന ആശയവിനിമയം ഊഹിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല:

(മുട്ടുക, മുട്ടുക, മുട്ടുക.)

“ഞാൻ പോകുവാനാണ് പറഞ്ഞത്! കുട്ടികളെ ഉറക്കുവാൻ തന്നെ ഒരു മണിക്കൂറെടുത്തു. അവർ എഴുന്നേറ്റാൽ ഇന്നു രാത്രി എനിക്ക് ഉറങ്ങുവാൻ തന്നെ കഴിയുകയില്ല!”

“പക്ഷെ എനിക്ക് അപ്പം വേണം!” “ഇല്ല!”

(മുട്ടുക, മുട്ടുക, മുട്ടുക.)

“നിർത്ത! നിങ്ങൾ തുടർന്നു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ, എന്റെ ഭാര്യ ഉണരും, നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നമ്മൾ രണ്ടുപേരും കുഴപ്പത്തിലാകും. എന്റെ ഭാര്യ സന്തോഷത്തിലല്ലെങ്കിൽ *ആരും* സന്തോഷിക്കയില്ല!”²⁵

“പക്ഷെ എനിക്ക് അപ്പം വേണം!”

“ഇല്ല!”

(മുട്ടുക, മുട്ടുക, മുട്ടുക.)

“ശരി, ശരി, ശരി. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എല്ലാവരേയും ഉണർത്തും! ഉറക്കെയുള്ള മുട്ടലൊന്ന് നിർത്ത, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കട്ടെ!”

എൻ.ഐ.എസ്.ബിയിൽ “പെർസിസ്റ്റൻസ്” എന്നാണ് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് (കെജെവിയിലും മറ്റു തർജ്ജിമകളിലും “ഇംപോർച്ചുണിറ്റി”) ഗ്രീക്കിൽ നിന്നു വരുന്ന വാക്കിന്റെ അക്ഷരിക അർത്ഥം “ലജ്ജ” എന്നാണ്. തന്റെ അതിഥിക്ക് വേണ്ടതു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ആതിഥേയനു ലജ്ജ ഉണ്ടായേക്കാം. തീർച്ചയായും, അവന്റെ മടുപ്പില്ലായ്മയിൽ അവൻ “ലജ്ജയില്ലായിരുന്നു.” അയാൾ അങ്ങനെ തുടർന്നു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ, അയാൾക്കാരും ഉണരും. അവരെല്ലാവരും വിളക്കുകളും കത്തിക്കും. പട്ടികളും കുരക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ഒന്നടങ്ങുവാൻ പറയുന്ന ശബ്ദവും കേൾക്കാം. അവന്റെ മുഖം ചുവന്നു തുടുത്തേക്കാം. എങ്കിലും, അപ്പം *കിട്ടുന്നതുവരെ മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു*.

നാം മുട്ടിപ്പായി യാചിച്ചാൽ മടികൂടാതെ നൽകുന്നവനാണ് ദൈവം എന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയാണോ ആ ഉപമയുടെ ലക്ഷ്യം? തീർച്ചയായും അല്ല. പ്രാർത്ഥനയെ കുറിച്ച് യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നതിലെ അവസാന ചിത്രീകരണം വാക്യം 13-ൽ നോക്കുക: “അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ

ളുടെ മക്കൾക്ക് നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ, സ്വർഗ സ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ *എത്ര അധികം* കൊടുക്കും?” (എഫെസീ 3:14). ആ ഉപമയുടെ സന്ദേശം ഇങ്ങനെ പ്രകടിപ്പിക്കാം: “ഒരു സ്നേഹിതൻ തന്നോട് മുട്ടിപ്പായി യാചിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് നൽകുമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് *എത്ര അധികം* നിങ്ങളുടെ യാചനക്ക് ഉത്തരം നൽകും!” അതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള മറ്റൊരു ഉപമ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറയുകയുണ്ടായി, അതിന്റെ ആമുഖമായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “മടുത്തുകൂടാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നുള്ളതിന്” (ലൂക്കോസ് 18:1). ആ ഉപമയുടെ ഉദ്ദേശം “ദൈവത്തിന്റെ മടി അതിജീവിക്കുന്നതിനല്ല, പിന്നെയോ, ദൈവത്തിന്റെ മനസൊരുകത്തെ പിടിച്ചുകൊള്ളുവാനാണ്.”²⁶

നമ്മുടെ അപേക്ഷകളിൽ നാം *ഗൗരവമുള്ളവരാണോ* എന്ന് ദൈവം അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പകുതി മനസുള്ളവരുടെ പ്രാർത്ഥനക്ക് അവൻ പ്രതികരിക്കുകയില്ല. എളുപ്പത്തിൽ പറയുന്ന പല പ്രാർത്ഥനകളും വേഗം മറന്നുപോകും.²⁷ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതു ആദ്യം നമ്മെ ബാധിക്കണം. അവ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നു വരണം!

ക്ഷമയുള്ളവരാകുവിൻ (ലൂക്കോസ്.11:9,10)

യേശുവിന്റെ അടുത്ത വാക്കുകളിൽ മുട്ടിക്ക എന്ന് ഊന്നൽ കൊടുത്തു തുടരുന്നു - “യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും അന്വേഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും” (വാ.9,10). ആ ഉപമയിൽ സ്വാഭാവിക ബന്ധം-ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. ‘ലജ്ജിതനായ അതിഥി തന്റെ സ്നേഹിതനുവേണ്ടി അപ്പം *അന്വേഷിച്ചു*, അയാൾ മറ്റൊരു സ്നേഹിതന്റെ വാതിൽക്കൽ *മുട്ടുകയും*, ആവശ്യമുള്ളത് *ചോദിക്കുകയും* ചെയ്തു.

നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് ദൈവത്തോട് *ചോദിക്കണം* എന്നാണ് ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന പാഠം. മുൻപുള്ള ഒരു പാഠത്തിൽ നാം ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ പ്രധാന വാക്കുകളുടെ ആദ്യ അക്ഷരങ്ങളായ “*ആസ്ക്*,” “*സീക്*,” “*നോക്ക്*” എന്നതിന്റെ ഉച്ചാരണം “*ആസ്ക്*,” എന്നായിരിക്കും.²⁸ യാക്കോബ് എഴുതി, “യാചിക്കായ്കകൊണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല” (യാക്കോബ് 4:2).

വാക്യങ്ങളും നാം *മുട്ടിപ്പായി* യാചിക്കേണ്ടതിനു ഊന്നൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ, “യാചിപ്പിൻ,” “അന്വേഷിപ്പിൻ,” “മുട്ടുവിൻ” എന്നിവ വർത്തമാന കാലത്തിലാണ്, അത് തുടർ പ്രവൃത്തിയെ കാണിക്കുന്നു. വാക്യം 9 ന്റെ അക്ഷരിക അർത്ഥം, “*യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ*, നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും; *അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ* നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; *മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ*, നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും.” സോദോമിനും ഗൊമോറക്കും വേണ്ടി അബ്രഹാം തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഓർക്കുക (ഉല്പത്തി 18:22-32). ജഡത്തിലെ ശുലം നീങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിനു തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിച്ച പൗലോസിനെ ഓർക്കുക (2 കൊരിന്ത്യർ 12:8). ക്രിസ്തു തോട്ടത്തിൽ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ തന്റെ മുഖത്തുകൂടെ വിയർപ്പ് നിലത്തുവീഴുന്ന ചോരത്തുള്ളിപോലെ ആയിരുന്നത് ഓർമിക്കുക (ലൂക്കോസ് 22:44). ആ

മൂന്നുപേരും തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.²⁹

ആ വാചകത്തിലെ ക്രിയകളുടെ ക്രമം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് തുടരണം എന്നു മാത്രമല്ല, വർദ്ധിച്ചു വരേണ്ട തീവ്രതയും കാണിക്കുന്നു. ചോദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികമാണ് അന്വേഷിക്കൽ, അന്വേഷണത്തേക്കാൾ അധികമാണ് മുട്ടൽ. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധയോടെ ആയിരിക്കണം. “നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കുന്നു” (യാക്കോബ് 5:16; കെജെവി; എഫ്സിസ് മൈൻ)³⁰.

നാം എന്തുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കണം? എന്തുകൊണ്ടു തുടർച്ചയായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം? എന്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയതാകണം? കാരണം, ദൈവം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം നൽകുമെന്ന് നമ്മുടെ വേദഭാഗം പറയുന്നു. ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കും ശരിയായ പ്രതികരണം ഉണ്ടെന്നു വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം: യാചിച്ചവനു ലഭിച്ചു, അന്വേഷിച്ചവൻ കണ്ടെത്തി, മുട്ടിയവനു തുറക്കപ്പെട്ടു. മുട്ടിപ്പായ് അപേക്ഷിച്ച ഉപമയുടെ ചിത്രീകരണത്തിൽ ഈ സത്യം ഉണ്ട്: യാചിക്കയും, അന്വേഷിക്കയും, മുട്ടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ മനുഷ്യനു 3 അപ്പം ലഭിച്ചു.

അതിനർത്ഥം തന്റെ മക്കളുടെ ഓരോ അപേക്ഷക്കും “ഉവ്വ്” എന്നാണോ ഉത്തരം നൽകുക? അല്ല. “ഈ പാനപാത്രം” നീങ്ങേണമേ എന്നു ക്രിസ്തു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി (മത്തായി 26:39), എന്നാൽ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ല. പൗലൊസ് തന്റെ കഷ്ടതയുടെ “മുളള്” നീങ്ങേണ്ടതിനു പ്രാർത്ഥിച്ചു (2 കൊരിന്ത്യർ 12:7, 8) എങ്കിലും അതു നീങ്ങിയില്ല. നമ്മുടെ വേദഭാഗത്തിൽ അടുത്തത് (ലൂക്കൊസ് 11:11-13) ദൈവത്തെ ഭൗമിക അപ്പന്മാരോട് താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു. അപ്പന്മാരായ നാം നമ്മുടെ മക്കളുടെ അപേക്ഷകൾക്കെല്ലാം “ഉവ്വ്” എന്ന് പറയുമോ?³¹ ഇല്ല. ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉത്തരം “ഇല്ല” എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ “കാത്തിരിക്ക” എന്നോ ആയിരിക്കും.³² ചിലപ്പോൾ നാം, “അതല്ല, അതിനേക്കാൾ നല്ലത് ഇതാണ്” എന്നു പറയുന്നു. എങ്ങനെ ആയാലും, നാം നമ്മുടെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ, നാം എപ്പോഴും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കും - അതാണ് വാക്യം 8 മുതൽ 10 വരെ യുള്ള പോയിന്റ്: നാം ക്ഷമയോടെ മുട്ടിപ്പായി യാചിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മുടെ പ്രർത്ഥനക്കു ഉത്തരം നൽകും.

ക്രിയാത്മകമാകുവിൻ (ലൂക്കൊ.11:11-13)

നാം ചോദിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം ക്രിയാത്മകമായിരിക്കുവാൻ കാരണം ഉണ്ട്. ആ വസ്തുത ക്രിസ്തു തന്റെ അവസാന വാക്കുകളിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്;

എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പനോട് മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന് കല്ലു കൊടുക്കുമോ? അല്ല, മീൻ ചോദിച്ചാൽ മീനിനുപകരം പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ കൊടുക്കുമോ? അങ്ങനെ ദോഷികളായ³³ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും? (വാ 11-13).

രംഗം ഒന്ന്. ഒരു ബാലൻ തന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽചെന്നു ഒരു മീൻ ചോദിക്കുന്നു. ആ പ്രദേശത്ത് അച്ചാരിലിട്ടു കഴിക്കുന്ന, ഒരു ചെറിയ മീനായിരിക്കും.³⁴ ഒരു ചെറു ചിരിയോടെ അപ്പൻ പറഞ്ഞു, “ശരി” ആ ബാലൻ അപ്പന്റെ കൈപിടിച്ച് നടക്കുന്നു, അപ്പൻ കുട്ടിയുടെ കയ്യിലേക്ക് ഇഴയുന്ന ഒരു പാമ്പിനെ ഇടുന്നു! കുട്ടി ഞെട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും!

രംഗം രണ്ട്. ഒരു മകൻ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഒരു മുട്ട ചോദിക്കുന്നു. അത് ഒരുപക്ഷെ കടുപ്പമുള്ള-പുഴുങ്ങിയ മുട്ട ആയിരിക്കാം, ഒരു കുട്ടിക്ക് എപ്പോൾ വിശന്നാലും കഴിക്കാവുന്ന വിധത്തിലുള്ളതാണ്. അപ്പൻ പറയുന്നു, “നിനക്ക് അത് തരുവാൻ സന്തോഷമേയുള്ളൂ.” എന്നിട്ട് ഒരു കുട്ട വലിച്ച് നീക്കിയിട്ട് “എടുത്തുകൊള്ളാൻ” പറഞ്ഞു. ആ കുട്ടി കുട്ടയിൽ കയ്യിട്ടപ്പോൾ, അതിൽ മുട്ടയില്ലായിരുന്നു - കോപിച്ചിരിക്കുന്ന വാലുള്ള-ഒരു തേൾ, കടിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു!³⁵ എത്ര ഭയങ്കരം!

അപ്പന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കളോട് ദയവില്ലാത്ത സൂത്രം ഉപയോഗിക്കുകയില്ല എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്, അതുപോലെ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവും. “അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും.” (വാ.13). മുൻപ് യേശു ഇതേ സാദൃശ്യം ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു, “അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ, സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്ക് നന്മ എത്രഅധികം കൊടുക്കും!” (മത്തായി 7:11; എഫെസീ 3:12). പിന്നെ, മാസ്സങ്ങൾക്ക് ശേഷം, അവൻ പ്രത്യേകമായി ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല ദാനത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു: പിന്നീട് അവന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദാനമായി കൊടുക്കുന്നതാണ് അത് (പ്രവൃത്തികൾ 2:38). ലിയോൺ മോറിസ് എഴുതി,

പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ദാനമാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ദാനമെന്ന് ... ലൂക്കോസ് കണ്ടു. ഇതിനെ “വ്യക്തിപ്രഭാവമായി” കരുതുവാൻ കാരണം ഒന്നുമില്ല. മറിച്ച്, റോമർ 8ലേതുപോലെ, ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് പൊതുവിൽ ലഭിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ് എന്ന് വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.³⁶

എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ദൈവം “ഉവ്വ്” എന്ന് മറുപടി നൽകുകയില്ല എന്ന് നാം കാണുകയുണ്ടായി, പക്ഷെ അവൻ തന്റെ മക്കളുടെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും മറുപടി നൽകുന്നു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ നൽകുന്നത് “ഏറ്റവും നല്ലതാണ്.” ദീർഘ കാലത്തേക്ക് നമുക്കുവേണ്ട ഏറ്റവും നല്ലതിനെ കുറിച്ചാണ് പ്രാഥമികമായി അവൻ കരുതുന്നത്. അവൻ മറുപടി നൽകുമ്പോൾ അതു നല്ലതാണെന്ന് അപ്പോൾ നമുക്ക് തോന്നുകയില്ലായിരിക്കാം; എന്നാൽ, അവസാനം, “തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കുതന്നെ സകലവും നന്മയായികുടി വ്യാപരിക്കുന്നു” എന്നു നമുക്ക് ഉറപ്പിക്കാം (റോമർ 8:28). പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ക്രിയാത്മകമായിരിക്കുവാൻ എല്ലാ കാരണവും നമുക്കുണ്ട്!

ഉപസംഹാരം

എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പഠിക്കേണ്ടതു പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. അവർക്കു മുൻപിൽ, ഗെത്ത്ഗമനയിൽ തങ്ങളുടെ യജമാനനു വിചാരണ, ചാട്ടവാറടി, രക്ത ദാഹികളായപുരുഷാരത്തിന്റെ ആക്രമണം, ക്രൂശിന്റെ ഭീകരതം, കല്ലറയുടെ ഇരുണ്ട നിശബ്ദത എന്നിവ വരുവാനിരിക്കുന്നു.³⁷ ഇന്നു, നാമും പരീക്ഷണങ്ങളും വിചാരണകളും നേരിടുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നു പഠിക്കേണ്ടതു നമുക്കും പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണ്. പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് അധികം നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും, എന്നാൽ ലൂക്കൊസ് 11:1-13 ലെ സത്യങ്ങൾ മതിയാകും ആരംഭമായി:

- പ്രാർത്ഥനയോടെ ഇരിപ്പിൻ: നിങ്ങൾ അതു ചെയ്തുകൊണ്ട് ശീലിക്കുക.
- മുട്ടിപ്പായിരിപ്പിൻ: ദീർഘക്ഷമയോടെ നിങ്ങൾ വിജയിക്കും.
- ക്ഷമയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ: യാചിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.
- ക്രിയാത്മകരായിരിപ്പിൻ: പ്രാർത്ഥനയാൽ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.

എങ്ങനെയായാലും, ദൈവത്തെ “പിതാവേ” എന്നു വിളിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്ക് ശക്തമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം ആരംഭിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. (ലൂക്കൊസ് 11:2). നിങ്ങൾ ഒരു ദൈവപൈതലാണോ (ഗലാത്യർ 3:26,27)? നിങ്ങൾ “വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചിട്ടുണ്ടോ” (യോഹന്നാൻ 3:5; 1 പത്രോസ് 1:23; പ്രവൃത്തികൾ 2:38 നോക്കുക)? നിങ്ങൾ ഒരു ദൈവപൈതലായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോട് ചേർന്നു തന്നെയാണോ ഇരിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾക്കും ദൈവത്തിനും തടസമായിനിൽക്കുന്നത് പാപം മാത്രമാണ് (യെശയ്യാവ് 59:1, 2). നിങ്ങൾക്ക് പാപമോചനത്തിനുള്ള സ്നാനം ആവശ്യമാണെങ്കിൽ (പ്രവൃത്തികൾ 22:16), അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റിപ്പോയക്രിസ്ത്യാനിയാണെങ്കിൽ, മടങ്ങി കർത്താവിങ്കലേക്കുവരുന്നത് (ഗലാത്യർ 6:1; പ്രവൃത്തികൾ 8:22; യാക്കോബ് 5:16), നീട്ടിവെക്കരുത്. ഇപ്പോൾതന്നെ അതു ചെയ്യുക!

പ്രസംഗ കുറിപ്പുകൾ

എഫ്. വി. മെക്ഫ്രിജ് ലൂക്കൊസ് 11:1-13 നെ “എ പ്രൈമർ ഓഫ് പ്രയർ” എന്നാണു വിളിച്ചത്.³⁸ സാധ്യതയുള്ള മറ്റൊരു തലവാചകമാണ് “നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം എങ്ങനെ ആരംഭിക്കുവാൻ കഴിയും.” നിങ്ങളുടെ ശ്രോതാക്കൾക്ക് മനസിലാകും എങ്കിൽ “നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം ചാടി-തുടങ്ങുന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് ഇടാം.” എടുക്കാവുന്ന മറ്റൊരു സമീപനം “ശക്തമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ‘രഹസ്യം’” എന്നാകാം. തന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിന്റെ “രഹസ്യം” മറ്റൊരു സമീപനമാണ്. മുൻപ് യേശു വെളിപ്പെടുത്തിയത് നൽകുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു എങ്കിൽ, നിരാശപ്പെടുമായിരുന്നു; അവൻ, മുൻപ് പറഞ്ഞത് ആവർത്തിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തത് പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് മർമ്മമായ യാതൊരു “രഹസ്യങ്ങളും” ഇല്ല; നാം ചെയ്യേണ്ടതു എന്തെന്നു അറിയുവാൻ ഗൗരവമുള്ള വരായിരിക്കണം.

കുറിപ്പുകൾ

¹ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനിൽനിന്നാണ് ആ അപേക്ഷ വന്നത്; എന്നാൽ അവൻ “ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണമേ” എന്നു പറഞ്ഞത് എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരേയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാവാം. ²ജോൺ റ്റി.കരോൾ ആന്റ് ജെയിംസ് ആർ. കരോൾ, *പ്രീച്ചിംഗ് ദ ഹാർഡ് സേയിങ്ങ്സ് ഓഫ് ജീസസ്സ്* (പീബിടി മാസ്.: ഹെൻട്രിക്സൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1996), 120. ³എഫ്. വി. മെക്ഫ്രിജ്, *ലോഡ്, റ്റിച്ച് അസ്സ് റൂ പ്രേ* (നാഷ്വിലേ: ബ്രോഡ്മാൻ പ്രസ്സ്, 1956), 1. ⁴ശിഷ്യന്മാരെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവൻ മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ച സത്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കയാണു ചെയ്തത്. അവന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒരു പക്ഷെ മറന്നുപോയിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അവർ യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ പങ്കിടാത്ത “രഹസ്യം” എന്തെങ്കിലും കാണുമെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചിരിക്കാം, എങ്ങനെ ആയാലും, നാം എല്ലാം ചെയ്യുന്നതു പോലെ അവർ മുമ്പു കേട്ട സത്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ⁵“മാതൃകാ പ്രാർത്ഥന” എന്ന പാഠം പിന്നീടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ വരും. ⁶റോമർ 8:15; ഗലാത്യർ 4:6; 1പത്രോസ് 1:17 നോക്കുക. ⁷മശ്ഹയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചായിരുന്നു അന്നത്തെ ആളുകളുടെ പ്രാഥമികമായ ചിന്ത. അത് യേശുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയർപ്പ് എന്നിവയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ പെന്തക്കൊസ്തു നാളിൽ സംഭവിച്ചു (മർക്കൊസ് 9:1; പ്രവൃത്തികൾ 1:8; 2:1-4). ⁸ഔതികമായ കടത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഈ സന്ദർഭത്തിൽ “കടം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, പിന്നെയോ പാപത്തെ കുറിച്ചാണ്. നമുക്കെതിരായി പാപം ചെയ്ത എല്ലാവരേയുംമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ⁹മെക്ഫ്രിജ്, 40. ¹⁰ഇബ്രിഡ്, 47.

¹¹ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷത്തെ കുറിച്ചുള്ള വില്ല്യംബാർക്ക്ളെയുടെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണിവിടെ, റവ.എഡി., ദ ഡയിലി സ്റ്റാൻഡി ബൈബിൾ സീരീസ് (ഫിലദൽഫ്യ:വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റർ പ്രസ്സ്, 1975), 144. ¹²ഫ്രെ ആൽഫ്രഡ്, ലോഡ് ടെനീസൻ, “മോർട്ടേ ടി ആർദർ,” *ഗ്രേറ്റ് പോയം ഓഫ് ദ ഇംഗ്ലീഷ് ലാങ്കേഷ്*, കോംപ് വാലസ് ആൽവിൻ ബുക്സ് (ന്യൂയോർക്ക്: റ്റുടർ, 1933), 795. ¹³റിചാർഡ് ഹോസ്റ്റർ, *പ്രയർ: ഫൈന്റീംഗ് ദ ഹാർട്ട്സ് റൂ ഹോം* (സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോ: ഹാർപർ, 1992), കോർട്ടർ ഇൻ കരോൾ ആന്റ് കരോൾ, 122, 127. ¹⁴അമേരിക്കയിൽ ഓട്ടക്കാർക്കുള്ള പാദരക്ഷകളുടെ പരസ്യത്തിനു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പ്രയോഗമാണ്: “ജസ്റ്റ് ഡു ഇറ്റ്!” ¹⁵ജോസഫ് യം. സ്ക്രിവൻ, “വാട്ടെ ഫ്രെണ്ട് വി ഹാവിൻ ജീസസ്സ്,” *സോങ്ങ്സ് ഓഫ് ഫെയിത്ത് ആന്റ് പ്രൈസ്*, കോംപ് ആന്റ് എഡി. ആൽട്ടൺ എച്ച്. ഹോവാർഡ് (വെസ്റ്റ് മൗണ്ട് ഓഫ് ലാ.: ഹോവാർഡ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി., 1994). ¹⁶കൂടാതെ, പല സ്ത്രീകളും സ്നേഹിതനെ അയക്കുവാൻ പറ്റാത്ത അപകീർത്തി ഉള്ളവ ആയിരുന്നു. ¹⁷ഞങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത്, ഞങ്ങൾ സാധാരണയായി പറയുന്നു: “ഒരു പക്ഷെ ട്രാഫിക് മോശമായിരിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ ആയാളുടെ ടയർ പഞ്ചറായിരിക്കാം.” ¹⁸നേഴ്സറികുട്ടികളുടെ പാട്ട് നിങ്ങളുടെ സദസ്യർക്കു പരിചയമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു പറയാം “അമ്മ ഹബാടിന്റെ അലമാരിപോലെ അവന്റേത് കാലിയായിരുന്നു.” ¹⁹ഞാൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് രാത്രി-മുഴുവൻ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന കടകളുടെ പേരുകൾ ധാരാളം എനിക്കു പറയുവാൻ കഴിയും. ²⁰കതകുകളും ജനലുകളും പകൽ തുറന്നിരിക്കുകയും രാത്രി അടച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കതകുകളും ജനലുകളും അടച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം “ഞങ്ങളെ തനിച്ചു വിടുക എന്നാണ്.”

²¹നാടകീയമായ ഒരു സ്പർശനത്തിന് നിങ്ങൾക്ക് പ്രസംഗപീഠത്തിന്റെ സ്റ്റാൻഡിൽ മുട്ടാം-ഇവിടേയും സംഭവത്തിൽ മുട്ടൽ വരുന്നയിടത്തൊക്കെയും അതുചെയ്യാം. ഉപമ മുട്ടലിനെ പറയുന്നില്ലെങ്കിലും, പ്രായോഗികമാക്കാം (ലൂക്കൊസ് 11:9,10). ഉറങ്ങുന്നയാളെ

ഉണർത്തുവാൻ സാധാരണ പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ് മുട്ടൽ. നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് അകത്ത് ഉറങ്ങുന്നയാളെ ഉണർത്തുവാൻ മറ്റെന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉപയോഗിക്കുക. ²²ജെ. ഡബ്ളിയു. മെക്ക്ഗാർവേ ആന്റ് ഫിലിപ്പ് വൈ . പെന്റ് ലറ്റൺ . *ദ ഫോർ ഫോൾഡ് ഗോസ്പൽ ഓർ എ ഹാർമണി ഓഫ് ദ ഫോർ ഗോസ്പൽസ്* (സിൻസിനാറ്റിസ്റ്റാന്റേർഡ് പബ്ളിഷിംഗ് കമ്പനി, 1914), 480. ²³അമേരിക്കയിൽ ഞങ്ങൾ പറയും “ദ ഫ്ളോർവാസ് വാൾ-റ്റു-വാൾ പീപ്പിൾ.” മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും ആ വീടുകളെ കുറിച്ചു വേറെ വിശദീകരണം നൽകുന്നുണ്ട്, ഉദാഹരണമായി, ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് ദമ്പതികൾ കിടന്നുറങ്ങും. എന്നാൽ ആ വിശദീകരണം ആ സംഭവത്തെ വിപുലമാക്കുന്നില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ചില എഴുത്തുകാർ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത് ശൈത്യകാലത്ത് മൃഗങ്ങളെ രാത്രിയിൽ അകത്തു കിടത്തും എന്നാണ്. *അപ്പോൾ* ആ മനുഷ്യൻ രാത്രിയിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നത് കൂടുതൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും. ²⁴ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ പറയും (രസത്തിനു) “ആന്റ് നോ ക്ളാപ്പ്-ഓൺ-ക്ളാപ്പ്-ഓഫ് ലാമ്പ്സ്.” ²⁵ഈ വാചകം എന്റെ സ്നേഹിതൻ, ബോബ് ലൈസ്സന്റേതാണ്. അയാൾ പറയുന്നു “എന്റെ അമ്മ സന്തോഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആരും സന്തോഷിക്കുന്നില്ല!” ²⁶ക്രിസ്റ്റ് ബുള്ളഡ് “ഹൗ ടു ബി ആന്റ് ഇന്റർസസ്റ്റർ,” സെർമൺ ഡ്രീച്ച് അറ്റ് ദ ഓവർ ലാന്റ് പാർക്ക് ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്, ഓവർ ലാന്റ് പാർക്ക്, കാൻസാസ്, 13 മേയ് 1985. ²⁷ഞാൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ പറയും, “ദേർ ആർ റ്റു മെനി ‘നൗ-എ-ലേ-മീ-ഡൗൺ-റ്റു-സ്ലീപ്പ്’ പ്രെയേഴ്സ്,” അതു ചിലപ്പോൾ കൂട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒറ്റവാചകത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയാകാം. ²⁸*ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം*, 2 ലെ “രണ്ടു വഴികൾ” എന്ന പാഠം നോക്കുക. ²⁹നിങ്ങളുടെ സദസ്യർക്കു വിൻസ്റ്റന്റ് ചർച്ചിലിനെ അറിയാമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പറയാം, “വിൻസ്റ്റന്റ് ചർച്ചിലിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ വാക്കുകൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന, ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്.” ³⁰മിക്ക തർജ്ജിമുകളിലും “ശ്രദ്ധയോടെ” എന്ന വാക്ക് കാണുകയില്ല, എന്നാൽ ഉപയോഗിച്ച ക്രിയയിൽ അതു അന്തർലീനമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

³¹നിങ്ങളുടെ ശ്രോതാക്കൾക്ക് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ചിത്രീകരണങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ഞാൻ പറയും, “അവർ ഹൈവെയിൽ കളിക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചാലോ? അവർക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ കേക്കും ഐസ്ക്രീമും മാത്രം ചോദിച്ചാലോ?” നിങ്ങളുടെ കൂട്ടി ചോദിച്ചത് എന്തെങ്കിലും നൽകാതിരുന്ന സംഭവം നിങ്ങൾക്ക് പറയാം. ³²ദൈവം വിവിധ രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥനക്കു മറുപടി നൽകുന്നതിനെ ഇനിയും കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുവാൻ സമയം അനുവദിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ വിശദമാക്കാം. “കുറച്ച് കാത്തിരിക്ക” എന്ന മറുപടിയെ കുറിച്ച് ഒരാൾ പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന്റെ താമസം ഒരിക്കലും ദൈവത്തിന്റെ തൃഷ്ണകളല്ല.” ³³ഓരോ മനുഷ്യനും (പ്രായപൂർത്തിയും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള) തന്റേതായ - പാപത്തിനിരയായിട്ടുണ്ട് (റോമർ 3:23; 6:23). ³⁴യേശു അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചത് ഇതുപോലെയുള്ള മീനാണ്. ³⁵മക്കളെ *കബളിപ്പിക്കുവാൻ* ശ്രമിച്ച അപ്പന്മാരെ കുറിച്ചാണ് ആ ചിത്രീകരണത്തിലുള്ളതെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഘനംകുറഞ്ഞ മീൻ പോലെ ഇരിക്കുന്ന പാമ്പ്, അല്ലെങ്കിൽ മുട്ട പോലെ ചുരുണ്ടിരിക്കുന്ന തേൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവൻ അപ്പവു-കല്ലും ചേർത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട് (മത്തായി 7:9). അക്കാലത്തെ ചെറിയ അപ്പപോലെ തോന്നിക്കുന്ന തവിട്ടുനിറത്തിൽ, വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കല്ലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ³⁶ലെൻ മോറിസ്, *ലൂക്ക്*, റെവ.എഡി., ടെൻഡേയിൽ ന്യൂ ടെസ്റ്റമെന്റ് കമെന്ററിസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. എഡ്മാൻസ് പബ്ളിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1995), 214-15. ഒരു ചോദ്യം ഉയർന്നുവന്നു: “സ്നാനം ഏല്ക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഒരു ദാനം നൽകും എന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് എന്തിന്?” ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതു ചോദിക്കുവാൻ നമുക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനു, വിശ്വസ്തർക്ക് ആവശ്യമു

ള്ളത് നൽകാമെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും (മത്തായി 6:33), ദിനന്ദ്രതി
യുള്ള അപ്പത്തിനുവേണ്ടി നാം യാചിക്കണം (മത്തായി 6:11). എല്ലാ നല്ല ദാനങ്ങളുടേയും
ഉറവിടത്തെ നാം ചോദിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ പതിപ്പിക്കുന്നു. ³⁷ഈ
വാചകം മെക്ഫ്രിജ്, 3ൽ നിന്നെടുത്തതാണ്. ³⁸മെക്ഫ്രിജ്, 5.